

Vyvěšeno dne: 28. 11. 2025
Svěšeno dne: 12. 12. 2025

Markéta Vašková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvie Šiškeové a soudkyň Terezy Kučerové a Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **Seznam.cz, a. s.**, se sídlem Radlická 3294/10, Praha 5, zast. Mgr. Matyášem Kuželou, advokátem se sídlem Truhlářská 1104/3, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno, ve věci ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 5. 2025, č. j. 31 A 81/2024-70,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 5. 2025, č. j. 31 A 81/2024-70, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Ve věci nyní projednávané je spornou otázka zákonnosti postupu žalovaného, který vyhověl žádosti o poskytnutí informací týkajících se správního řízení vedeného ve věci žalobkyně, aniž žalobkyni jako subjektu údajů při vyřizování této žádosti umožnil uplatňovat práva dotčené osoby.

[2] Sdělením ze dne 3. 9. 2024, č. j. ÚOHS-33262/2024/400 („sdělení“), žalovaný poskytl žadateli mj. následující informace vymezené pod body 2) – 5) tohoto sdělení:

2) *Účastníkem správního řízení je společnost Seznam.cz, a.s., se sídlem Radlická 3294/10, Smíchov, 150 00 Praha 5, IČO 26168685.*

3) *Úřad zahájil řízení ex officio, tj. z úřední povinnosti, žádný podnět mu nepředcházel.*

4) *Možné jednání v rozporu se zákazem stanoveným v § 11 odst. 1 zákona a/nebo článku 102 Smlouvy o fungování Evropské unie spatřuje Úřad v tom, že soutěžitel Seznam.cz jako provozovatel realitního portálu Sreality.cz bez objektivně ospravedlnitelných důvodů:*

i. uplatňuje na portálu Sreality.cz cenové schéma s progresivně se zvyšující cenou za jeden inzerát za den při klesajícím množství vystavených inzerátů, přičemž rozdíly v cenách se mohou blížit až padesátinásobku;

ii. považuje pro účely ceníku služeb Sreality.cz za jeden subjekt jednotlivé realitní zprostředkovatele, kteří na základě smlouvy poskytují realitní zprostředkování jménem jiného realitního zprostředkovatele, nebo tak sice činí svým jménem, ale s nezaměnitelným užitím obchodního jména či obchodní značky jiného realitního zprostředkovatele.

5) Uvedené jednání soutěžitele Seznam.cz ztěžuje působení realitním zprostředkovatelům vystavujícím menší množství inzerátů v oblasti zprostředkování prodeje a pronájmu nemovitostí a mohlo by být v uvedené oblasti způsobilé narušit hospodářskou soutěž k újmě některých realitních zprostředkovatelů a/ nebo konečných spotřebitelů a rovněž ovlivnit obchod mezi členskými státy Evropské unie. Správní řízení je ve fázi dokazování.

[3] Žalobkyně se vůči tomuto postupu žalovaného bránila žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu u Krajského soudu v Brně („krajský soud“). Ten jejímu návrhu rozsudkem označeným v záhlaví vyhověl a určil, že poskytnutí shora specifikovaných informací bylo nezákonným zásahem.

[4] Krajský soud v návaznosti na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu („NSS“) ze dne 17. 12. 2014, č. j. 1 As 189/2014-50, č. 3185/2015 Sb. NSS, a rozsudku rozšířeného senátu ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012-62, č. 3155/2015 Sb. NSS, uvedl, že žalobkyni svědčilo při vyřizování žádosti o poskytnutí informací postavení dotčené osoby ve smyslu § 2 odst. 3 a § 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Požadované informace se žalobkyně bezprostředně dotýkají a jejich poskytnutí je potenciálně způsobilé zasáhnout do jejího práva na informační sebeurčení. Žalovaný byl proto povinen ji vyrozumět o tom, že žádosti o informace chce vyhovět a měl žalobkyni dát prostor pro vyjádření. Pokud tak neučinil, nepřipustně ji zkrátil na procesních právech, a dopustil se tak nezákonného zásahu.

[5] Jakkoli část informací byla v době jejich poskytnutí již veřejně známa díky rozsudku krajského soudu č. j. 31 A 25/2024-85, zbylé dosud nezveřejněné informace byly potenciálně způsobilé zasáhnout žalobkynina veřejná subjektivní práva, a proto jí mělo být umožněno se k jejich poskytnutí vyjádřit. Postoj žalobkyně žalovaný nemohl předvídat, nebylo možné vyloučit např. námitku zneužití práva na informace žadatelem či jiný zákonný důvod vedoucí k odmítnutí žádosti. Dřívější uveřejnění části nyní poskytovaných informací tak nemohlo být dle krajského soudu důvodem pro závěr o absenci dotčení práv žalobkyně.

[6] Popsanou nezákonnost krajský soud vyhodnotil jako dostačující pro závěr o nezákonnosti zásahu jako celku, a proto se zbylými námitkami nezabýval.

II. Kasační stížnost

[7] Žalovaný („stěžovatel“) brojí proti uvedeným závěrům krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“).

[8] Napadený rozsudek je dle jeho názoru nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, neboť se nijak nezabývá tím, zda žalobkyně skutečně je osobou dotčenou ve smyslu obecných zásad činnosti správních orgánů podle § 2 odst. 3 a 4 správního řádu. Není z něj zřejmé, zda jsou naplněny podmínky pro postup dle těchto zásad, neboť neobjasňuje, zda žalobkyně může být poskytnutím požadovaných informací dotčena na svých právech za situace, kdy tyto informace stěžovatel byl povinen bez dalšího poskytnout a kdy významná část těchto

pokračování

informací byla již veřejně dostupná. Z napadeného rozsudku tedy nijak neplyne, že došlo ke kumulativnímu naplnění pojmových znaků nezákonného zásahu podle § 82 s. ř. s., ačkoli tato skutečnost je krajským soudem v odůvodnění rozsudku výslovně proklamována.

[9] Stěžovatel následně v kasační stížnosti rozvádí důvody, pro které shledal, že žalobkyně není dotčenou osobou, kterou by bylo nutno o žádosti o poskytnutí informací vyrozumět. Ze zákona i relevantní judikatury dovozuje, že neměl jinou možnost než žádosti o informace vyhovět. Z tohoto důvodu by byla jakákoli žalobkyně argumentace uplatněná z pozice dotčené osoby mimoběžná.

[10] Stejně tak nešlo o zneužití práva. Obsah žádosti o informace ani jiné okolnosti nenasvědčují šikanóznímu výkonu práva na informace. Žadatel o informace byl redaktor serveru Seznam Zprávy, tedy osoba pracující pro žalobkyni. Nešlo proto o cizí osobu, která by měla zájem ji poškodit. Stěžovatel tedy neměl žádné pochybnosti o možném zneužití práva, a proto nebylo jeho povinností vyrozumívát o žádosti žalobkyni.

[11] Tato povinnost nebyla dána i s ohledem na to, že významná část požadovaných informací se ve veřejném prostoru díky rozsudku krajského soudu č. j. 31 A 25/2024-85, již nacházela. Odůvodnění napadeného rozsudku v tomto ohledu není přesné, neuvádí totiž, která z poskytnutých informací je dodatečnou, tedy takovou, která dosud zveřejněna nebyla. Jediná informace navíc je pouze ta, že správní řízení se nachází ve fázi dokazování. Ta však nemůže zasáhnout do veřejných subjektivních práv žalobkyně, stejně tak jako ostatní požadované informace, které se již ve veřejném prostoru nacházely. Pokud tedy stěžovatel neinformoval žalobkyni o tom, že bude na základě žádosti dle informačního zákona poskytovat informace, které se již ve veřejném prostoru nacházely, nemůže jít o nezákonný zásah. Přístup krajského soudu je v tomto ohledu značně formalistický, vedoucí k absurdním závěrům.

[12] Postavení žalobkyně, coby osoby dotčené eventuálním poskytnutím požadovaných informací, neosvědčuje ani krajským soudem zmiňovaná judikatura NSS. Z té totiž dle stěžovatele vyplývá, že k vyrozumění dotčené osoby lze přistoupit pouze v případě, kdy teoreticky připadá v úvahu odmítnutí poskytnutí informace z důvodu ohrožení práv této dotčené osoby, tedy v případě, kdy povinný subjekt má určitý manévrovací prostor pro posouzení této žádosti. O takovou situaci se však v nynější věci nejednalo, neboť stěžovatel důvod pro odmítnutí žádosti neměl, jak plyne ze shora uvedeného. Krajským soudem aplikovaná judikatura NSS proto není k případu žalobkyně přiléhavá.

[13] Stěžovatel shrnul, že žalobkyni nesvědčilo postavení dotčené osoby, neboť (i) žadatelem o informace byla osoba personálně propojená s žalobkyní, ta tak o obsahu žádosti byla informována, (ii) informace byly již v době podání žádosti do značné míry veřejně známé, (iii) předmětem žádosti nebyly informace, u nichž by zákon předpokládal možnost odmítnutí a (iv) vyrozumění žalobkyně by dle stěžovatele bylo přepjatým formalismem, neboť žalobkynino vyjádření by na jeho postup nemělo žádný vliv.

[14] O nezákonný zásah dle stěžovatele nešlo, neboť nebyly naplněny kumulativní podmínky vymezené § 82 s. ř. s. Krajský soud proto dospěl k nesprávnému právnímu posouzení věci.

III. Vyjádření žalobkyně

[15] Žalobkyně se se závěry krajského soudu ztotožnila. Napadený rozsudek vadou nepřezkoumatelnosti netrpí. Srozumitelně z něj vyplývá, z jakého důvodu žalobkyni svědčilo postavení dotčené osoby ve smyslu § 2 odst. 3 a 4 správního řádu i to, proč jsou naplněny

podmínky nezákonného zásahu. Krajský soud správně dovodil, že se poskytnuté informace žalobkyně bezprostředně dotýkají, mají potenciál zasáhnout do jejího práva na informační sebeurčení, a proto mělo být žalobkyni umožněno se k žádosti vyjádřit.

[16] Požadované informace byly informacemi novými, neboť vznikly při přípravě rozhodnutí stěžovatele a tomuto rozhodnutí předcházely. Stěžovatel proto měl jejich poskytování v souladu s § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím („zákon o informacích“), omezit.

[17] Argumentaci stěžovatele, dle níž by vyrozumění žalobkyně o podané žádosti na jeho postupu ničeho nezměnilo, svědčí dle jejího názoru o naprosté zvlí stěžovatele, který vůči ní vystupuje jako „neomezený osvětlený autokrat“. Žalobkynin postoj ovšem nemohl stěžovatel předvídat. Pokud její názor nezjišťoval, flagrantně tím popřel základní zásady činnosti správních orgánů, které byl povinen v řízení o žádosti o informace v souladu s judikaturou NSS zohlednit (rozsudek rozšířeného senátu č. j. 8 As 55/2012-62, a rozsudek ze dne 17. 12. 2014, č. j. 1 As 189/2014-50).

[18] Žalobkyně se vymezila taktéž proti závěrům stěžovatele, dle nichž se o nezákonný zásah nejednalo, když poskytnuté informace již do značné míry byly součástí veřejného prostoru. Toto tvrzení je nepravdivé a účelové. Stěžovatelem zmiňovaný rozsudek krajského soudu č. j. 31 A 25/2024-85 neobsahuje informace o zahájeném správním řízení ani o skutku, pro který k tomuto zahájení došlo, o jeho právní kvalifikaci či o fázi řízení. Takové informace mají zcela jinou intenzitu a jejich dopad na dobrou pověst a obchodní vztahy žalobkyně je nesrovnatelný. Krajský soud proto správně dovodil, že poskytnuté informace svým rozsahem i obsahem překročily rámec informací uvedených ve zmíněném rozsudku.

[19] Argument stěžovatele týkající se personálního propojení žadatele o informace a žalobkyně byl poprvé uplatněn až v kasační stížnosti, a jde tak o nepřípustné tvrzení ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. Nadto se dle žalobkyně nejedná o argumentaci důvodnou, neboť mezi žadatelem a žalobkyní žádné personální ani jiné propojení neexistuje. Redakční činnost zpravodajského serveru Seznam Zprávy je důsledně oddělena od činnosti žalobkyně, která do ní nijak nezasahuje. Personální propojení navíc není dle žalobkyně relevantní a nelze jím ospravedlňovat porušování jejích práv.

IV. Replika stěžovatele a duplika žalobkyně

[20] Stěžovatel v replice k vyjádření žalobkyně setrval na namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku.

[21] Dále se neztotožnil s argumentací žalobkyně, dle které požadované informace byly informacemi novými ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) zákona o informacích a jako takové neměly být poskytnuty. Šlo o obecné informace o správním řízení, nikoli o informace nové, vzniklé ve správním řízení při přípravě rozhodnutí (tj. o podklady rozhodnutí).

[22] Nesprávný je i názor žalobkyně ohledně nepřípustnosti nové argumentace týkající se jejího personálního propojení s žadatelem. Dle judikatury NSS se totiž zákaz uplatňovat nové právní důvody, jež nebyly uplatněny v řízení před krajským soudem, na stěžovatele (žalovaného) nevztahuje. Stěžovatel setrval na svém názoru týkajícím se uvedeného propojení, které je legitimním důvodem nevyrozumění žalobkyně. Žadatel se v žádosti prokazatelně prezentoval jako zaměstnanec žalobkyně, o čemž svědčí jeho podpis, kde je explicitně uveden název a sídlo žalobkyně. Jde tedy o skutečnost patrnou ze správního spisu a žalobkyně se nyní

pokračování

pouze účelově snaží argumentovat tím, že její činnost je zcela oddělena od serveru Seznam Zprávy. Společnost Seznam.cz média, a. s., jež vlastní uvedený server, ovšem je dceřinou společností žalobkyně.

[23] Žalobkyně ve vyjádření k replice stěžovatele setrvala na svém závěru, podle kterého napadený rozsudek je přezkoumatelný, srozumitelný, logicky vystavěný a opřený o ustálenou judikaturu.

[24] Krajský soud dle jejího názoru správně dovedl nezákonnost zásahu stěžovatele již z toho důvodu, že nebyla o žádosti o informace vyrozuměna, a tedy jí nebyla dána možnost se k ní vyjádřit. Tímto postupem byl žalobkyni odebrán prostor k uplatnění jejích práv a oprávněných zájmů. Argumentace stěžovatele, že by informace stejně musel poskytnout, je podle žalobkyně irelevantní, neboť povinnost vyrozumět dotčenou osobu není podmíněna výsledkem meritorního posouzení žádosti, ale vyplývá z procesních zásad správního řízení. Přístup stěžovatele by podle žalobkyně vedl k relativizaci práv dotčených osob a popření základních principů činnosti veřejné správy.

[25] Žalobkyně se dále opětovně vymezila proti tvrzení stěžovatele o tom, že požadované informace již byly v době jejich poskytnutí součástí veřejného prostoru. Nikoli všechny požadované informace totiž z rozsudku krajského soudu v Brně č. j. 31 A 25/2024-85 vyplývají.

[26] Stěžovatel se mýlí, pokud dovozuje žalobkynino personální propojení s žadatelem o informace. Kromě toho, že se jedná o argumentaci nesprávnou, je taková námitka nepřipustná, neboť jde o nové skutkové tvrzení, které bylo poprvé uplatněno až v kasační stížnosti.

V. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[27] Kasační stížnost je přípustná, projednatelná a důvodná.

[28] Jádrem sporu je otázka, zda postup stěžovatele, který žalobkyni při vyřizování žádosti o informace, jež se týkaly správního řízení vedeného v její věci, neumožnil uplatňovat práva dotčené osoby, měl za následek nezákonný zásah v podobě poskytnutí požadovaných informací.

[29] V návaznosti na takto vymezený předmět sporu je třeba v prvé řadě zdůraznit, že krajský soud v napadeném rozsudku nezákonné poskytnutí požadovaných informací dovedl právě z postupu stěžovatele, který tomuto poskytnutí předcházel. Dospěl k závěru, že tento postup měl za následek nezákonnost poskytnutí informací, aniž se zabýval zákonností samotného aktu vyhovění žádosti.

[30] V projednávané věci dle krajského soudu bylo porušeno právo žalobkyně na informační sebeurčení tím, že jí nebylo umožněno toto právo efektivně hájit, a proto bylo poskytnutí informací nezákonným zásahem.

[31] NSS je ve shodě s krajským soudem toho názoru, že pochybení povinného subjektu, který neumožní osobě, již se požadované informace týkají, uplatňovat v řízení o žádosti o tyto informace práva a hájit své oprávněné zájmy, může být vadným postupem majícím vliv na zákonnost samotného poskytnutí požadovaných informací (shodně rozsudek NSS ze dne 12. 7. 2023, č. j. 3 As 78/2021-39). Je tomu tak z důvodu, že v uvedeném řízení může být dotčeno právo takové osoby na informační sebeurčení – právo rozhodnout o tom, jaké údaje o sobě osoba poskytne (k tomu srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 11. 2002, sp. zn. I. ÚS 512/02,

č. 143/2002 USn.). Ta je proto oprávněna uplatnit důvody, pro které by informace být poskytnuty neměly.

[32] Krajský soud svůj závěr opřel o již zmíněný rozsudek rozšířeného senátu č. j. 8 As 55/2012-62 (bod 108), který vycházel z toho, že kromě povinného subjektu a žadatele o informace existují i další subjekty, které mohou být poskytnutím informací dotčeny (subjekty, jejichž osobní údaje mají být poskytnuty). Takové osoby mají dle rozšířeného senátu práva plynoucí ze základních zásad činnosti správních orgánů, zejména § 4 odst. 4 správního řádu, podle něhož správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.

[33] Zohledněny byly také závěry rozsudku NSS č. j. 1 As 189/2014-50, podle kterých tyto osoby mají právo být vyrozuměny o podané žádosti, jakož i o způsobu, jakým bude vyřízena, a mají právo se k věci vyjádřit.

[34] Dle krajského soudu jde v projednávané věci o informace, které se žalobkyně bezprostředně týkají a jsou potenciálně způsobilé zasáhnout do jejího práva na informační sebeurčení.

[35] Stěžovatel s takovým závěrem krajského soudu nesouhlasí a svou argumentaci staví zejména na tom, že se soud ve světle námitek jím uplatněných ve vyjádření k žalobě nezabýval tím, zda žalobkyně může být poskytnutím informací dotčena. Nevypořádal se s tím, že stěžovatel neměl jinou možnost než informace poskytnout a řádně nevyhodnotil ani to, že žalobkyně nemohla být jejich poskytnutím dotčena, neboť šlo o informace již veřejně známé. Vyjádření žalobkyně by tudíž na postupu stěžovatele nemohlo ničeho změnit.

[36] Z judikatury NSS, kterou krajský soud při rozhodování zohlednil, vyplývá, že povinný subjekt musí informovat potenciálně dotčené osoby o zamýšleném poskytnutí informací, které se jich mohou týkat, a umožnit jim se k věci vyjádřit. Smyslem výzvy adresované subjektu údajů tak je zejména poskytnout mu možnost k uplatnění argumentace svědčící o tom, že poskytnutím informací bude dotčen a že by poskytnuty být neměly. V projednávaném případě žalovaný takto nepostupoval a požadované informace žadateli poskytnul bez vědomí subjektu údajů (žalobkyně).

[37] Otázkou, která v této fázi vyvstává, je, zda každé opomenutí této povinnosti automaticky zakládá nezákonnost aktu poskytnutí informací, nebo zda mohou nastat situace, kdy o nezákonný zásah nepůjde.

[38] Rozšířený senát pod bodem 109 již zmiňovaného rozsudku č. j. 8 As 55/2012-62 uvedl: „*Poskytnutí informace by mohlo být podle okolností nezákonným zásahem povinného subjektu do práva toho, o němž se informace poskytuje, na informační sebeurčení.*“ Počítá tedy s potenciální možností dotčení subjektů informací na jejich právu na informační sebeurčení. Ne vždy totiž půjde o informace, jejichž poskytnutí zasáhne práva osoby, které se týká. Pokud tedy nikoli každé poskytnutí informací může být zásahem do práva na informační sebeurčení subjektu údajů, tím spíše nikoli každé opomenutí výzvy tomuto subjektu k vyjádření se k žádosti o informace bude zásahem do práva na informační sebeurčení implikujícím nezákonnost samotného poskytnutí.

[39] Dle názoru NSS má poskytovatel informací vždy povinnost informovat subjekt údajů o skutečnosti, že zvažuje poskytnutí požadované informace, a nabídnout tomuto dotčenému subjektu možnost vyjádřit se. Pokud to však neučiní a informaci poskytne, nemusí toto poskytnutí informací vždy představovat nezákonný zásah (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 6. 2025, č. j. 10 As 102/2023-90). O takovou situaci by se jednalo v případě, kdy by existovaly skutečnosti

pokračování

svědčící o tom, že šlo o informace, jejichž poskytnutí právní sféru žalobkyně zasáhlo. Jinými slovy tedy v řízení před správním soudem musí být postaveno najisto, že pokud by žalobkyně měla možnost své argumenty vznést před poskytnutím dotčených informací, povinný subjekt by žádosti o jejich poskytnutí nevyhověl.

[40] V nynější věci byly poskytnuty informace týkající se správního řízení vedeného s žalobkyní – vymezení účastníků tohoto řízení; způsob, jakým bylo toto řízení zahájeno; co je jeho předmětem a v jaké fázi se toto řízení nachází.

[41] Krajský soud pod bodem [12] napadeného rozsudku bez dalšího konstatoval, že jde o informace, které se žalobkyně bezprostředně dotýkají a jsou potenciálně způsobilé zasáhnout do jejího práva na informační sebeurčení, protože měla mít možnost toto právo efektivně hájit a uplatnit své výhrady k jejich poskytnutí.

[42] Popsaná úvaha krajského soudu ve světle výše uvedených závěrů neobstojí. V situaci, kdy již informace poskytnuty byly (a nyní jde o deklaraci, zda poskytnutí bylo nezákonným zásahem), bylo třeba vážit, zda šlo o takové informace, které zasáhly - nikoli potenciálně mohly zasáhnout - do sféry žalobkyně (nynější řízení je v tomto odlišné od věci řešené rozsudkem NSS č. j. 3 As 78/2021-39, v němž bylo postaveno najisto, že poskytnuty byly citlivé informace). V tomto ohledu proto bylo zapotřebí posoudit jednak argumenty žalobkyně, která měla poprvé možnost se k následkům jejich poskytnutí vyjádřit až v žalobě, jednak argumenty stěžovatele, který ve vyjádření k žalobě snášel důvody, pro které jejich poskytnutí bylo nevyhnutelné bez ohledu na žalobkyniny výhrady. Taková úvaha však v napadeném rozsudku chybí.

[43] Stěžovatel pod body [24] až [44] vyjádření k žalobě obsáhle zdůvodnil neexistenci zákonného důvodu pro odmítnutí poskytnutí informací. Krajský soud tak byl v návaznosti na tuto argumentaci povinen zhodnotit, zda se skutečně jedná o informace, které stěžovatel musí poskytnout, neboť neexistuje důvod pro jejich odmítnutí a zda tedy žalobkynino stanovisko k poskytnutí těchto informací je v takovém případě nezpůsobilé postup stěžovatele zvrátit.

[44] Jakkoli je pravdou, že obsah stanoviska žalobkyně nelze předvídat, jeho vliv na posouzení, zda informace poskytnuty budou či nikoli, se odvíjí od toho, jestli důvody v něm uvedené jsou podřaditelné pod zákonné důvody omezení práva na informace, a jestli tedy v projednávané věci nepřeváží právo žalobkyně na informační sebeurčení. Stěžovatel ve vyjádření k žalobě v této souvislosti podrobně zdůvodnil, proč požadované informace nelze podřadit pod žádnou ze zákonných výjimek, pro které informace poskytnout nelze. Krajský soud však tuto argumentaci zcela oslyšel a nijak se nevypořádal s tím, jestli nejde právě o případ, kdy by vyrozumění a následné vyjádření žalobkyně k tomu, zda jsou dány důvody, pro které informace poskytnout nelze, bylo nadbytečné. Nelze přitom odhlédnout od toho, že nyní jde o situaci, kdy informace již poskytnuty byly, náprava eventuálního nezákonného stavu proto již možná není a úlohou krajského soudu je tudíž podstavit najisto, zda šlo o poskytnutí nezákonné či nikoli.

[45] Stěžovatel tedy neshledal zákonný důvod pro odmítnutí poskytnutí informací a dále argumentoval, že žalobkyně nebyla tímto poskytnutím nijak zkrácena na svých právech či oprávněných zájmech, neboť požadované informace se již ve značné míře ve veřejném prostoru nacházely.

[46] Stěžovatel ve vyjádření k žalobě v této souvislosti poukázal na rozsudek krajského soudu č. j. 31 A 25/2024-85, který téměř všechny požadované informace dle jeho názoru obsahuje a který je veřejně přístupný na webových stránkách NSS. Krajský soud k tomu uvedl, že nikoli všechny nyní požadované informace uvedený rozsudek obsahuje, nejsou v něm obsaženy informace

pod body 4) a 5) sdělení. V rozsahu těchto informací je jejich poskytnutí dle krajského soudu způsobilé zasáhnout do práv žalobkyně. S tím se stěžovatel v kasační stížnosti neztotožnil, krajský soud dle jeho názoru neuvádí, která z poskytnutých informací je ta, jež dosud zveřejněna nebyla. Jediná informace navíc je, že správní řízení se nachází ve fázi dokazování, což je informace, která není způsobilá zasáhnout do práv žalobkyně.

[47] NSS dospěl k závěru, že veškeré požadované informace jsou zejména v narativní části výše zmíněného rozsudku krajského soudu obsaženy (zmínit lze zejména body 5, 15, 17 až 23, 26 a 33). Není přitom podstatné, že nejde o údaje zcela obsahově totožné s údaji ve sdělení, důležité je, že požadované informace z nich vyplývají. Jde-li o stěžovatelem uváděnou jedinou informaci, která v tomto odůvodnění není – údaj o fázi daného správního řízení, pak i v tomto případě má NSS zato, že rovněž tato informace z odůvodnění rozsudku č. j. 31 A 25/2024-85 vyplývá. V této souvislosti NSS upřesňuje, že dotaz pod bodem 5) žádosti o informace zněl: „*Jak Úřad v rámci tohoto správního řízení postupuje a jaké skutečnosti prověřuje?*“ Krajský soud v odůvodnění rozsudku č. j. 31 A 25/2024-85, pod body 13 až 23 popsal konkrétní kroky jak žalobkyně, tak žalovaného v průběhu celého správního řízení. Z těch plyne, že řízení skutečně bylo ve fázi dokazování. Jakkoli byly informace žadateli poskytnuty po více než dvou měsících od vydání uvedeného rozsudku, nebylo lze předpokládat, že by se stav řízení jakkoli změnil za situace, kdy žalobkyně předaslala a následně i podala žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v předběžném šetření prováděném žalovaným v dané věci. Tedy skutečnost, že řízení týkající se možného zneužití dominantního postavení žalobkyní bylo v době podané žádosti ve fázi dokazování, plynoucí z rozsudku krajského soudu č. j. 31 A 25/2024-85, byla platná i v době poskytnutí informací. V bodě 17 pak je konkrétně vymezeno, co je předmětem šetření. Krajským soudem vyslovený závěr o tom, že informace obsažené pod body 4) a 5) sdělení v odůvodnění rozsudku č. j. 31 A 25/2024-85 nejsou, a tedy se nejedná o údaje již veřejně zpřístupněné, proto není správný.

[48] Jako spekulativní lze naopak označit argumentaci stěžovatele, dle níž žalobkyně nemohla být poskytnutím informací dotčena, neboť žadatelem je osoba s ní personálně propojená. I pokud by bylo tvrzení o tom, že žadatel je žalobkynin zaměstnanec, pravdivé, neznamená to, že s podanou žádostí byla žalobkyně srozuměna či na ní dokonce jakkoli participovala, v důsledku čehož nemohla být její práva dotčena.

[49] NSS uzavírá, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, neboť v intencích shora uvedeného nijak neodůvodňuje závěr o tom, že v důsledku porušení shora specifikované procesní povinnosti stěžovatele bylo (nikoli mohlo být) porušeno žalobkynino právo na informační sebeurčení, resp. nevyvrací argumentaci žalovaného, že šlo o informace, které by musely být poskytnuty bez ohledu na její vyjádření.

[50] Krajský soud v dalším řízení uvedenou otázku znovu posoudí, v té souvislosti se bude zabývat tím, zda by žalobní argumentace mohla vést k závěru, že požadované informace v důsledku převažujícího práva na informační sebeurčení poskytnuty být neměly. Krajský soud v rámci tohoto posouzení přihlédne i k tomu, že veškeré požadované informace se již ve veřejném prostoru nacházely.

VI. Závěr a náklady řízení

[51] NSS shledal kasační stížnost důvodnou. Rozsudek krajského soudu proto podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm bude krajský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

pokračování

[52] Krajský soud v novém rozhodnutí rozhodne též o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. listopadu 2025

L. S.

Sylva Šiškeová v. r.
předsedkyně senátu